

D 65/2007

ROMANIA

CURTEA DE APEL ORADEA
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
Dosar nr. 1382/111/2008 CA

Decizia NR.477 /CA/2009

Ședința publică din 15 octombrie 2009

Președinte: ~~Popa Mariana~~

Judecător : Filimon Marcela

Judecător: ~~Marinescu Simona~~

Grefier: Gug Mirela

Pe rol fiind judecarea recursului contencios administrativ și fiscal declarat de recurenta reclamantă **SC FAGOR PLUS SRL**, cu sediul în Oradea, str. Matei Corvin, nr. 1, jud. Bihor, în contradictoriu cu intimatele pârâte **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR BUCUREȘTI- DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ - SERVICIUL ANTIFRAUDĂ VAMALĂ - BIROUL CONTROL ULTERIOR ȘI INVESTIGAȚII FRAUDĂ VAMALĂ ORADEA** cu sediul în Oradea, Calea Armatei Române. Nr.4, jud. Bihor, **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR**, cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 2-4, jud. Bihor, împotriva sentinței nr. ~~237/CA/24.08.2009~~ pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă pentru recurenta reclamantă . avocat Man Cosmin în baza împuternicirii avocațiale din 15.10.2009 emisă de Baroul Bihor, pentru intimata pârâtă Autoritatea Națională a Vămilelor București se prezintă consilier juridic Pinteana Anamaria în baza delegației depusă la dosar, lipsă fiind intimata pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor..

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că, recursul este legal timbrat cu suma de 2 lei achitată prin chitanța seria BCAE 6951757 din 18.05.2009 plus timbru judiciar în valoare de 0,15 lei, intimata Autoritatea Națională a Vămilelor București a depus întâmpinare , după care:

Reprezentantul recurenteii solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat și motivat, fără cheltuieli de judecată . depune practică judiciară.

Reprezentanta intimatei pârâte solicită respingerea recursului, menținerea sentinței atacate ca fiind legală și întemeiată. Precizează că datoria vamală la import ia naștere în momentul acceptării declarației vamale. Fără cheltuieli de judecată.

**CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:**

Constată că prin sentința nr. 217/CA/24.03.2009 Tribunalul Bihor a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta SC FAGOR PLUS SRL, cu sediul în Oradea, str. Fetei Corvin nr.1, jud.Bihor, în contradictoriu cu pârâții AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR BUCUREȘTI și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir nr.2-4, jud.Bihor.

Pentru a pronunța astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

Reclamanta SC Pagor Plus SRL Oradea a importat din Ungaria, în lunile august - septembrie 2006, în baza declarațiilor vamale de import nr. 132114/18.08.2006, nr.147211/14.09.2006, nr. 156298/27.09.2006 și nr. 157736/29.09.2006, un număr total de 115 televizoare color LCD și 5 televizoare color cu ecran plasmă marca Samsung. Prezentând certificatele de origine EUR 1 nr. C 6056241, nr. C 6056268, nr. C 6056250 și nr. C 6056252, reclamanta a beneficiat de tratament tarifar preferențial prin prisma Protocolului nr.4 din Acordul României - U.E., apreciindu-se la data importului că produsele sunt de origine U.E.

Prin adresele nr.56894/08.10.2007 și respectiv nr.58352/18.10.2007, Autoritatea Națională a Vănilor a comunicat DRAOV Cluj că, în urma controlului efectuat de Administrația Vamală Maghiară, s-a constatat că mărfurile acoperite de certificatele EUR 1, prezentate de reclamantă, nu sunt originare în sensul prevederilor Protocolului 4 din Acordul României - U.E. și, pe cale de consecință, nu poate fi acordat regimul tarifar preferențial prevăzut de Acordul European. În consecință, pârâtele au recalculat drepturile vamale de import, emițând Decizia pentru Regularizarea Situației nr.24835/26.10.2007 și procesul verbal de control nr. 24836/26.10.2007, stabilind în sarcina reclamantei diferențe de obligații vamale de plată în cuantum total de 180.649 lei.

Conform art.55 al.3 din Legea nr.86/2006, privind Codul Vamal al României, autoritatea vamală poate solicita, în cazul unor îndoieli justificate, dovezi suplimentare pentru a se asigura că mențiunea privind originea este conformă cu reglementările vamale, chiar dacă a fost prezentat documentul cu dovada de origine a mărfurilor, iar conform art.100 al.3 din același act normativ, „când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”.

Față de aceste dispoziții legale și ținând cont de informațiile comunicate de autoritățile maghiare obținute în urma controlului „a posteriori”, pârâtele, în mod legal și temeinic, au emis actele administrativ-fiscale atacate prin care s-a realizat regularizarea situației.

Sustinerile reclamantei, conform cărora adresele autorității maghiare sunt interpretabile, nu au fost reținute, întrucât din traducerile autorizate depuse la dosar rezultă indubitabil că mărfurile în discuție nu sunt originare în sensul prevederilor Protocolului 4 din Acordul României - U.E. și deci nu beneficiază de tratament preferențial. De asemenea, nici argumentul invocat, conform căruia certificatele prezentate la vamă nu au fost anulate de nici o instanță de judecată și în consecință sunt legale, nu a fost reținut, întrucât, pe de o parte, verificarea

legalității acestor certificate nu constituie obiectul prezentei cauze, iar pe de altă parte, anularea unor dovezi de origine generează un raport juridic între emitentul dovezii (firmele exportatoare) și autoritățile maghiare. Mai mult, în cauză nu se pune problema anulării acelor certificate, ci stabilirea cu exactitate dacă mărfurile acoperite de acele certificate sunt originare sau nu în sensul prevederilor protocolului nr.4 din Acordul României - U.E.

Referitor la obligațiile fiscale accesorii, reprezentând majorări și penalități aferente taxelor vamale, comisionul vamal și TVA, instanța a constatat că, în conformitate cu prevederile art.223 al.2 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, „datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”, iar conform art.199 și 120 din OG 92/2003, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere care se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorat inclusiv. De asemenea, susținerile reclamantei, conform cărora majorările de întârziere se pot calcula doar în cazul neplății obligațiilor vamale la termenele date prin procesul verbal de control și prin decizia de regularizare, și nu de la data efectuării importului, nu pot fi reținute, întrucât termenele de plată acordate prin actele administrativ fiscale atacate sunt datele până la care societatea are posibilitatea să achite obligațiile vamale stabilite înainte de începerea executării silite și nu reprezintă termenele de scadență ale debitorilor de plată, acestea fiind corect stabilite prin prisma dispozițiilor art.223 al.2 din Codul Vamal.

Împotriva acestei hotărâri, în termenul legal a formulat recurs recurenta S.C. Fagor Plus S.R.L., solicitând casarea în parte a sentinței, în sensul anulării în parte a Deciziei nr. 65/11.12.2007 emise de D.G.F.P. Bihor, a Deciziei pentru regularizarea situației nr. 24.835/26.10.2007 și a procesului-verbal de control nr. 24.836/26.10.2007, în ce privește majorările de întârziere aferente taxei vamale comisionului vamal și TVA, în cuantum de 51.897 lei, cu obligarea intimatelor la restituirea de îndată a majorărilor achitate.

În motivarea recursului, recurenta a arătat că, conform articolului 100 alin 5 din Legea 86/2006 privind Codul Vamal al României, „în cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alineat 3 și diferențelor în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate.”

Conform articolului 119 alin 1 din OG 92/2003 „ pentru neachitarea termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Ca atare autoritatea vamală stabilește sumele ce urmează a fi achitate către titularul operațiunii vamale comunicându-i totodată și termenul în care acesta are obligația a le achita, respectiv data la care acestea devin scadente. Evident doar după împlinirea scadenței unei plăți se pot calcula majorări și penalități.

De asemenea punctul de vedere privind momentul scadenței, respectiv momentul stabilit prin articolul 223 cod vamal, este greșit. În speță fiind vorba despre o situație excepțională, respectiv controlul a posteriori, momen-

scadenței plății este cel stabilit de organul de control în cadrul măsurilor pe care acesta le ia în vederea încasării diferențelor în minus, conform articolului 100 alineat 5 din codul vamal.

Nu în ultimul rând trebuie reținut că majorările de întârziere au un caracter punitiv, reprezentând în fapt o penalitate pentru o culpă, întârzierea la plată. În cazul de față însă în sarcina recurentei nu poate fi reținută nici un fel de culpă, nevalabilitatea certificatului EUR neputându-i fi imputată, actul neprovenind de la ea, fiind vizat de o autoritate vamală străină. La fel ca și autoritatea vamală română și recurenta a fost victima aceleiași erori privind proveniența bunurilor importate, iar faptul că în urma unui control ulterior, efectuat de autoritatea vamală română, s-a reținut că nu poate fi dovedită proveniența EURO a bunurilor, astfel că nu poate fi obligată la majorări de întârziere.

Recursul nu a fost motivat în drept.

Intimata Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

În apărare, intimata a arătat că momentul în care s-a născut în sarcină SC FAGOR PLUS SRL obligația de plată a datoriei vamale privitoare la importurile ce fac obiectul deciziei nr. 24.835/CUI-SM TD/26.10.2007 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj este momentul întocmirii fiecărei declarații vamale în parte.

În conformitate cu articolul 119 alineat 1 din OG. 92/2003 *pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere*, iar conform articolului 120 alineat 1 din OG 92/2003- *majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.*

Data la care societatea avea obligația de plată a datoriei vamale este cea a acceptării fiecărei declarații vamale în parte, nicidecum cea a emiterii deciziei de regularizare sau termenul de plată specificat în această decizie.

În ceea ce privește susținerile reclamantei că majorările urmau să curgă abia de la expirarea termenelor prevăzute în actele administrative atacate, în mod corect a reținut instanța de fond că acestea sunt „*datele până la care societatea are posibilitatea să achite obligațiile vamale stabilite înainte de începerea executării silite și nu reprezintă termene de scadență ale debitelor de plată, acestea fiind corect stabilite prin prisma dispozițiilor articolului 223 alineat 2 cod vamal.*”

Examinând sentința recurată, raportat la motivele de recurs invocate, cât și sub toate aspectele, potrivit art. 304/1 Cod procedură civilă, instanța reține că recursul este fondat, impunându-se modificarea în totalitate a sentinței recurate, în sensul admiterii în parte a acțiunii reclamantei și a anulării parțiale a actelor întocmite de organele vamale, în ceea ce privește majorările de întârziere, pentru următoarele considerente:

În perioada august-septembrie 2006, în baza declarațiilor vamale de import nr. 132114/18.08.2006, nr. 147211/14.09.2006, nr. 156298/27.09.2006 și nr. 157736/29.09.2006, reclamanta recurentă a importat de la furnizorii Selex

Kereskedelmi FKT și Russ-Tech 2003 KFT din Ungaria diferite cantități de televizoare colos LCD marca Samsung, beneficiind de tratament tarifar preferențial în baza unor certificate EUR 1 emise de exportatori și vizate de autoritatea vamală ungară.

În urma controlului vamal a posteriori, exercitat la mai bine de un an de la efectuarea importurilor, a fost verificată validitatea certificatelor EUR 1, iar administrația vamală maghiară a informat că mărfurile acoperite de aceste certificate nu sunt originare, în sensul prevederilor Protocolului 4 anexă la Acordul European, deci nu beneficiază de regimul preferențial prevăzut de acord.

Ca urmare, organele de control vamal din Oradea au procedat la recalcularea drepturilor vamale de import pentru cele patru operațiuni de import, stabilind că societatea are de plată diferențe de taxe vamale în sumă de 106.921 lei, comision vamal în sumă de 1.273 lei și TVA în sumă de 20.558 lei. De asemenea, pentru neplata la termen a diferențelor de obligații vamale, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de 51.897 lei, de la data înregistrării declarațiilor vamale de import până la data de 29.10.2007.

Prin recursul declarat în cauză, recurenta reclamantă a atacat doar partea din hotărârea primei instanțe care vizează actele administrative vamale referitor la majorările de întârziere, iar sub aspect, al datei de la care trebuiau calculate majorările de întârziere, instanța de recurs reține următoarele:

Potrivit art. 100 alin. 3 din Legea 86/2006, privind Codul Vamal al României, *când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune. De asemenea, potrivit alin. 5 și 8, în cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale, iar declarația vamală acceptată și înregistrată constituie titlu de creanță.*

Din ansamblul acestor dispoziții legale rezultă că, în urma plasării mărfurilor sub un tip de regim vamal, ca urmare a controlului ulterior și a anulării regimului tarifar preferențial acordat la data importurilor, datoria vamală ia naștere în momentul întocmirii actului constatator, respectiv procesul-verbal de control și decizia de regularizare a situației, întocmite ca urmare a constatărilor reținute în cadrul controlului vamal ulterior.

Or, în acest context, calcularea de către organul vamal a majorărilor de întârziere pe o perioadă anterioară datei întocmirii actului constatator, respectiv de la data efectuării importurilor, este contrară dispozițiilor legale. Astfel, potrivit art. 119 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, *pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.* Prin urmare, majorările de întârziere au un caracter punitiv, reprezentând în fapt o penalitate pentru neîndeplinirea culpabilă a unei obligații. În cazul de față, însă, reclamantei recurente nu i se poate reține vreo culpă, căci la data efectuării importurilor nu a

incercat să inducă în eroare autoritățile vamale pentru acordarea regimului vamal preferențial, ci acesta a fost acordat în baza unor certificate EUR 1 emise de exportatori și vizate de autoritatea vamală maghiară, care au fost acceptate ca atare și de către autoritățile vamale române.

Faptul că, în urma unui control ulterior, s-a reținut că nu poate fi dovedită proveniența Euro a bunurilor nu îi poate fi imputat reclamantei recurente și în consecință aceasta nu poate fi obligată la plata majorărilor de întârziere de la data efectuării importurilor, ci, doar în ipoteza în care aceasta nu își plătește în termenul legal obligațiile principale, reprezentând diferențe de taxe vamale, comision vamal și TVA, stabilite prin procesul-verbal de control nr. 24.836/26.10.2007 și Decizia de regularizare a situației nr. 25835/26.10.2007, se vor putea calcula majorări de întârziere în sarcina reclamantei recurente.

Prin urmare, scadența acestor obligații de plată trebuie nu poate fi nici într-un caz raportată la data efectuării importurilor, ci la data prevăzută în cuprinsul ctelor vamale întocmite ca urmare a controlului vamal ulterior.

Având în vedere considerentele expuse, reținând că instanța de fond a soluționat cauza cu aplicarea greșită a legii, în temeiul art. 312 alin. 2 și 3, rap. la art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, va fi admis recursul ca fiind fondat și modificată în totalitate sentința recurată, în sensul admiterii în parte a acțiunii reclamantei și anularea parțială a Deciziei nr. 65/11.12.2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, a Deciziei pentru regularizarea situației nr. 24835/26.10.2007 și a procesului-verbal de control nr. 24836/26.10.2007 în privința majorărilor de întârziere în sumă de 51.897 lei.

Se va lua act de faptul că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată nici la fond, nici în recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite ca fondat recursul declarat de recurenta reclamantă **SC FAGOR PLUS SRL**, cu sediul în Oradea, str. Matei Corvin, nr. 1, jud. Bihor, în contradictoriu cu intimatele pârâte **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR BUCUREȘTI- DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ - SERVICIUL ANTIFRAUDĂ VAMALĂ - BIROUL CONTROL ULTERIOR ȘI INVESTIGAȚII FRAUDĂ VAMALĂ ORADEA** cu sediul în Oradea, Calea Armatei Române. Nr.4, jud. Bihor, **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR**, cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 2-4, jud. Bihor, împotriva sentinței nr. 217/CA/24.03.2009 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o modifică în totalitate, în sensul că :

Admite în parte acțiunea reclamantei **SC FAGOR PLUS SRL**, în contradictoriu cu pârătele **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR BUCUREȘTI- DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ - SERVICIUL ANTIFRAUDĂ VAMALĂ - BIROUL CONTROL ULTERIOR ȘI**

INVESTIGAȚII FRAUDĂ VAMALĂ ORADEA DIREȚIA GENERALĂ A
FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, în sensul că :

Anulează în parte Decizia nr. 65/11.12.2007 emisă de Direcția Generală a
Finanțelor Publice Bihor , Decizia pentru regularizarea situației nr.
24835/26.10.2007 și procesul verbal de control nr. 24836/26.10.2007 în privința
majorărilor de întârziere în sumă de 51.897 lei.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă .

Pronunțată în ședința publică azi, 15 octombrie 2009.

PREȘEDINTE
Boța Marilena

JUDECĂTOR
Filimon Marcela

JUDECATOR
Marinescu Simona

GREFIER
Gug Mirela

Red.dec.F.M./26.10.2009
Jud fond.B.D.
Dact.M.G./30.10.2009
3 com/

